

no (z žigom in podpisom) usodno dokončno sprejeto — v desetletjih se je resnično tudi ustalilo — in ne rabi in ne more dobiti dopolnitve, to svojo misel (in nanjo vezan morebiten predlog) pokopljem. Moti me nadalje Ježovnikovo mešanje ime na poti in same poti, če ne tudi lastništva poti: »Poznam jo kot lepo planinsko pot in pot spoštujem. Poznam jo kot **slovensko pot** in prosim, da ostane Slovenska!« Ne razumem. Vsaj napol sem v temi: Je kdo rekel, da ni lepa? Je kdo rekel, da je ne spoštuje? Ji je kdo kratil slovensko ime? Jo je kdo hotel odnesti iz Slovenije? K razjasnitvi mi ne pomaga pribijalsko ponavljanje besed »pot« in »slovenska«, in tudi ne sprevržen pravopis. (Konec koncev je urejen pravopis na svetu zato, da pripomore k razumevanju napisanega sporočila.)

Groza me je (in ne prvič!), ko vidim, kaj lahko neodgovorno besedovanje pripiše človeku. Tovrstna neodgovornost je na Slovenskem množično zajela vse (ne)izobraženske sloje do najvišjih akademskih in čast(il)nih naslovov. (Toda glej na začetku istega PV poudarjeno skrb nekdanjih urednikov za čistost jezika in jasno sporočilnost!) V zadnjem odstavku tik nad prispevkom gospoda F. J. na navedeni strani je bila v rokopisu zadržta močno zaslužena špica in javni ugled (samo) malikovanih slovenskih vodnikov in vzornikov, ki radi javno diskutirajo, vendar najraje pod pravim kotom na smer diskusije in s kar najbolj izrabljenim in razmršenim besediščem, a jo je urednik previdno (neboleče) odstranil (narodovih malikov se ne sme metati s častilnih oltarjev), in zamočana so ostala nekatera imena »pevcev razglašene slave« (po Prešernu), ki Slovencem utirajo sumljivo gaz. Vanjo je, žal, neprevidno stopil tudi g. F. J. Ne vem, ali bo vsaj z očesom trenil, ko bo to spoznal. Za jednat izraz svojega razočaranja sem si kot motto izposodil Gregorčičev verz. Svojo privrženost slovenstvu pa sem v tem spisu — kot naj g. F. J. blagovolji opaziti — oprl na tri visoke domoljubne svetilnike, kar naj

bi mi, če vržem na vago še spomin na pesem Domovina **Mile Kačičeve** v Književnih listih 2. marca 1995, vendarle pomagalo do sozvočne valovne dolžine z brez dvoma zavednim Slovencem g. Francem Ježovnikom.

Stanko Klinar

Popusti v planinskih kočah

Prosimo za objavo našega odgovora na članek v Planinskem vestniku št. 4 »Popusti za člane UIAA v planinskih postojankah«.

Ker članek dovolj jasno ne opisuje, o kakšnih kršitvah pri posameznih kočah so bile preveč zaračunane nočnine, ponovno poudarjamo, da gre za posamičen primer in verjetno za nesporazum ter je zato pritožba v takšni obliki neutemeljena. Preseneča nas, da je pritožbo obravnavala Gospodarska komisija pri PZS in da je bil problem objavljen v takšni obliki v Planinskem vestniku. Normalno bi bilo, da bi pritožbo odstopili našemu društvu, da samo uredi zadevo s Hrvaško planinsko zvezo, saj je naše društvo najbolj pristojno in zainteresirano za odpravljanje nepravilnosti pri delovanju svojih planinskih postojank. Pri obravnavanju pritožbe na Gospodarski komisiji se ni preverjala resničnost trditev, predpisali so način reševanja pritožbe in celo določili sankcije. Omogočanje popustov pri prenočinah za organizirane planince je naša prostovoljna odločitev, ki jo tudi izvajamo, zato je ustvarjanje problema nepotrebno.

Na Okrešlju so člani hrvaške planinske organizacije izkoristili popust po veljavnem ceniku.

Planinski zvezi Hrvaške smo že poslali pismo, da želimo morebitni nesporazum rešiti v obojestransko zadovoljstvo.

Adi Vrečer, Celje

iz planinske literature

Svet na dlani

Na straneh PV redko predstavljamo knjige, ki so gorniško negorniške,

saj ne prinašajo sporočila gorá, so pa dobrodošlo zrcalo življenjskega duha in védenja drugih o gorah. Mednje sodi tudi knjiga **dr. Bogomila Ferfile**, ki nam ponuja Svet na dlani.

Čeravno velja, da smo z namočenim prstom v morju v stiku z vsemi celinami, pa to za knjige ne velja v celoti. Knjiga, ki je izšla konec lanskega leta pri založbi Didakta, nas popelje od ZDA do Izraela in Kitajske, v Nepal in Himalajo ter v Kanado in na Karibe.

Avtor, sicer profesor primerjalnih sistemov in predstojnik Oddelka za politologijo na FDV, poleg popotniških zapisov s potovanj vpleta tudi številne podatke in dognanja, do katerih se je dokopal ob študiju v tujini. Kogar zanima ameriški zvezni politični sistem ali sanja o svobodnem izobraževalnem sistemu, ob tem pa ne zardeva ob lastnem znanju, bo našel dovolj gradiva za razmišljanje.

Za gornike je zlasti zanimiv tisti del knjige, v katerem je popisano predavateljsko »gostovanje« v šoli za gorske vodnike v Manangu. Poslanstvo, ki mu ni para in ki se ga slovenska država otepa, je hkrati predstavitev dosežkov slovenskih GV, ki so za uspešnejše poučevanje napisali tudi priročnik za klijente vodniške šole (Handbook for Nepal Mountaineering Guides, Alpine Association of Slovenia, Nazarje 1992).

Poleg zgodovine spoznavanja Ledene dežele (kjer nekoliko pogrešam slovenski delež) najdemo predvsem opise ekoloških problemov (kjer imamo Slovenci tudi svoj delež). Poleg mnenj o pozitivnih in negativnih straneh gorskega turizma je priobčen Kodeks ekološkega obnašanja v Himalaji, ki ga slovenski alpinisti in trekingaši že poznajo. Če pa ga ne, ne škoduje, če si ga pred odhodom preberejo.

Ob raznoliki vsebini in misli, da je čas denar, naj vas ne skrbi preveč. Knjiga je zagotovo v vaši ciljni ravnini!

Borut Peršolja